



Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

6. prosince 2018 *

„Řízení o předběžné otázce – Uznávání odborných kvalifikací – Směrnice 2005/36/ES – Uznávání dokladů o dosažené odborné kvalifikaci získaných po skončení období odborného vzdělávání, která se částečně překrývají – Ověřovací pravomoc hostitelského členského státu“

Ve věci C-675/17,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Consiglio di Stato (Státní rada, Itálie) ze dne 12. října 2017, došlým Soudnímu dvoru dne 30. listopadu 2017, v řízení

Ministero della Salute

proti

Hannesu Preindlovi,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení M. Vilaras, předseda čtvrtého senátu vykonávající funkci předsedy třetího senátu, J. Malenovský, L. Bay Larsen (zpravodaj), M. Safjan a D. Šváby, soudci,

generální advokát: M. Bobek,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Hannese Preindla M. Schullianem a C. Senonerem, avvocati,
- za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s M. Russo, avvocato dello Stato,
- za španělskou vládu původně A. Gavela Llopis, poté L. Aguilera Ruizem, jako zmocněnci,
- za rakouskou vládu G. Hessem, jako zmocněncem,
- za Evropskou komisi H. Støvlbækem a L. Malferrarim, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

* Jednací jazyk: italština.

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 21, 22 a 24 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. 2005, L 255, s. 22).
- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi Ministero della Salute (ministerstvo zdravotnictví, Itálie) (dále jen „ministerstvo“) a Hannesem Preindlem ve věci odmítnutí tohoto ministerstva uznat doklad o dosažené kvalifikaci lékaře vydaný příslušným rakouským orgánem.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Body 1 a 19 odůvodnění směrnice 2005/36 znějí takto:

„(1) Podle čl. 3 odst. 1 písm. c) [ES] představuje odstranění překážek volného pohybu osob a služeb mezi členskými státy jeden z cílů Společenství. Pro státní příslušníky členských států to znamená zejména možnost vykonávat povolání, ať již jako osoba samostatně výdělečně činná nebo jako zaměstnanec, v jiném členském státě než v tom, ve kterém získali odbornou kvalifikaci. Kromě toho čl. 47 odst. 1 [ES] stanoví, že budou přijaty směrnice upravující vzájemné uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o kvalifikaci.

[...]

(19) Svoboda pohybu a vzájemné uznávání dokladů o dosažené kvalifikaci lékařů, zdravotních sester a ošetrovatelů odpovědných za všeobecnou péči, zubních lékařů, veterinárních lékařů, porodních asistentek, farmaceutů a architektů by měla být založena na základní zásadě automatického uznávání dokladů o dosažené kvalifikaci na základě koordinovaných minimálních požadavků na odbornou přípravu. Kromě toho by měl být v členských státech přístup k povolání lékaře, zdravotní sestry a ošetrovatele odpovědných za všeobecnou péči, zubního lékaře, veterinárního lékaře, porodní asistentky a farmaceuta podmíněn získáním dané kvalifikace, která zaručí, že dotyčná osoba absolvovala odbornou přípravu, která splňuje stanovené minimální požadavky. Tento systém by měl být doplněn řadou nabytých práv, která mohou kvalifikovaní odborníci za určitých podmínek využít.“

- 4 Článek 1 této směrnice, nadepsaný „Účel“, stanoví:

„Tato směrnice stanoví pravidla, podle nichž členský stát, který podmiňuje přístup k regulovanému povolání nebo jeho výkon na svém území získáním určité odborné kvalifikace (dále jen „hostitelský členský stát“), uznává pro přístup k tomuto povolání a jeho výkon odborné kvalifikace nabyté v jednom nebo více jiných členských státech (dále jen „domovský členský stát“), které jejich držitele opravňují vykonávat v tomto členském státě stejné povolání.“

- 5 Článek 21 odst. 1 uvedené směrnice, nadepsaný „Zásada automatického uznávání“, stanoví:

„Každý členský stát uznává doklady o dosažené kvalifikaci zajišťující přístup k odborným činnostem lékaře se základní odbornou přípravou a odborného lékaře, zdravotní sestry a ošetrovatele odpovědných za všeobecnou péči, zubního lékaře, odborného zubního lékaře, veterinárního lékaře, farmaceuta a architekta uvedené v příloze V bodech 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 a 5.7.1,

kteřé splňují minimální požadavky na odbornou přípravu uvedené v člancích 24, 25, 31, 34, 35, 38, 44 a 46, a za účelem přístupu k odborným činnostem a jejich výkonu přiznává těmto dokladům na svém území stejné účinky, jaké mají doklady o dosažené kvalifikaci, které sám vydává.

Takové doklady o dosažené kvalifikaci musí být vydány příslušnými orgány členských států a případně doplněny osvědčeními uvedenými v příloze V bodech 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 a 5.7.1.

[...]“

- 6 Článek 22 písm. a) téže směrnice, nadepsaný „Společná ustanovení o odborné přípravě“ zní takto:

„Pokud jde o odbornou přípravu uvedenou v člancích 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 a 46:

- a) členské státy mohou povolit rozvolněnou odbornou přípravu za podmínek stanovených příslušnými orgány; tyto orgány zajistí, aby celková délka, úroveň a kvalita takové odborné přípravy nebyla nižší než v případě řádné odborné přípravy“.

- 7 Článek 24 odst. 2 a 3 směrnice 2005/36, nadepsaný „Základní lékařská odborná příprava“, stanoví:

„2. Celková doba základní lékařské odborné přípravy zahrnuje nejméně šest let studia nebo 5 500 hodin teoretické a praktické výuky na vysoké škole nebo pod dohledem vysoké školy.

[...]

3. Základní lékařská odborná příprava zaručí, že dotyčná osoba získala tyto znalosti a dovednosti:

- a) přiměřené znalosti ve vědách, na kterých je lékařství založeno, a řádné pochopení vědeckých metod včetně zásad měření biologických funkcí, hodnocení vědecky prokázaných skutečností a analýzy údajů;
- b) přiměřené znalosti anatomie, fyziologie a chování jedinců zdravých a nemocných a vztahů mezi zdravotním stavem člověka a jeho fyzickým a sociálním prostředím;
- c) přiměřené znalosti klinických oborů a klinické praxe, které poskytují komplexní přehled o duševních a tělesných nemocech, dále znalost lékařství a jeho preventivní, diagnostické a terapeutické stránky a znalosti o reprodukci;
- d) přiměřené klinické zkušenosti získané pod vhodným dohledem v nemocnicích.“

- 8 Článek 34 odst. 2 a 3 této směrnice, nadepsaný „Základní lékařská odborná příprava v oboru zubního lékařství“, stanoví:

„2. Celková doba základní lékařské odborné přípravy v oboru zubního lékařství zahrnuje nejméně pět let řádné teoretické a praktické výuky předmětů vyjmenovaných v příloze V bodu 5.3.1 na vysoké škole, ve vyšším vzdělávacím zařízení s uznanou vysokoškolskou úrovní nebo pod dohledem vysoké školy.

[...]

3. Základní odborná příprava v oboru zubního lékařství zaručí, že dotyčná osoba získala tyto znalosti a dovednosti:

- a) přiměřené znalosti z oborů, na nichž je založena činnost zubního lékaře, a řádné pochopení vědeckých metod, zejména zásad měření biologických funkcí, hodnocení vědecky prokázaných skutečností a analýzy údajů;
- b) přiměřené znalosti o anatomii, fyziologii a chování zdravých a nemocných jedinců a o vlivu přírodního a sociálního prostředí na zdravotní stav lidí, pokud mají tyto znalosti vztah k zubnímu lékařství;
- c) přiměřené znalosti o stavbě a funkci zubů, úst, čelistí a souvisejících tkání, zdravých i nemocných, a o jejich vztahu k obecnému zdravotnímu stavu a fyzické a sociální pohodě pacienta;
- d) přiměřené znalosti klinických oborů a metod, které poskytují komplexní přehled o anomáliích, kazech a nemocích zubů, úst, čelistí a souvisejících tkání a o preventivní, diagnostické a terapeutické stomatologii;
- e) přiměřené klinické zkušenosti získané pod vhodným dohledem.

[...]"

- 9 Článek 50 odst. 2 uvedené směrnice, nadepsaný „Doklady a formality“, zní takto:

„V případě důvodných pochybností může hostitelský členský stát požadovat od příslušných orgánů členského státu potvrzení o pravosti osvědčení a dokladů o dosažené kvalifikaci vydaných v tomto jiném členském státě a případně potvrzení o tom, že oprávněná osoba splňuje pro povolání uvedená v kapitole III této hlavy minimální požadavky na odbornou přípravu podle článků 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 a 46.“

Italské právo

- 10 Článek 142 druhý pododstavec Regio Decreto no 1592 – approvazione del testo unico delle leggi sull'istruzione superiore (královské nařízení, kterým se schvaluje jednotné znění zákonů o vysokoškolském vzdělávání) ze dne 31. srpna 1933 (řádný doplněk ke GURI č. 283 ze dne 7. prosince 1933), ve znění platném v době rozhodné z hlediska skutkového stavu v původním řízení, stanoví, že „s výjimkou ustanovení čl. 39 písm. c) je zakázáno se současně zapsat na více univerzit nebo vysokoškolských institucí, na více fakult nebo škol stejné univerzity nebo vysokoškolské instituce, jakož i na více vysokoškolských studijních programů stejné fakulty nebo školy“.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 11 Dne 26. března 2013 podal H. Preindl, italský státní příslušník, ministerstvu žádost o uznání dokladu o dosažené kvalifikaci nazvané „Doktor der Zahnheilkunde“, který mu dne 8. ledna 2013 udělila Lékařská univerzita v Innsbrucku (Rakousko), za účelem výkonu povolání zubního lékaře v Itálii.
- 12 Nařízením ze dne 20. května 2013 uznalo ministerstvo tento doklad jakožto doklad o dosažené kvalifikaci zubního lékaře poté, co jí byl doručen dokument příslušného rakouského orgánu, a sice rakouské komory zubních lékařů, osvědčující splnění minimálních požadavků stanovených v článku 34 směrnice 2005/36.

- 13 Dne 16. října 2014 podal H. Preindl ministerstvu žádost o uznání dokladu o dosažené kvalifikaci nazvané „Doktor der Gesamten Heilkunde“, který dne 20. srpna 2014 vydala Lékařská univerzita v Innsbrucku, za účelem výkonu povolání „medico chirurgo“ (všeobecný lékař) také v Itálii. K této žádosti bylo mimo jiné přiloženo písemné prohlášení příslušného rakouského orgánu, a sice rakouské lékařské komory, osvědčující, že tento doklad o dosažené kvalifikaci splňuje kritéria stanovená v článku 24 směrnice 2005/36 a že odpovídá diplomu udělujícímu akademický titul doktor medicíny v Rakousku, který je uveden v bodě 5.1.1 přílohy V směrnice 2005/36.
- 14 Po podání této druhé žádosti o uznání, ministerstvo konstatovalo, že rakouské doklady o dosažené kvalifikaci zubního lékaře a všeobecného lékaře, byly H. Preindlovi vydány dne 8. ledna 2013 a 20. srpna 2014, přičemž posledně uvedený doklad byl vydán po ukončení studijního programu v oboru lékařství trvajícího patnáct měsíců, což je doba o dost kratší než doba šesti let nezbytná k získání dokladu o dosažené kvalifikaci lékaře, jež je uvedena v článku 24 směrnice 2005/36.
- 15 Ministerstvo se tudíž obrátilo na rakouskou lékařskou komoru, aby vysvětlila, v jakém rozsahu může doklad o dosažené kvalifikaci lékaře vydaný H. Preindlovi splňovat veškeré požadavky stanovené v článku 24 směrnice 2005/36.
- 16 Dne 19. března 2015 potvrdila rakouská lékařská komora, že tento doklad o odborné kvalifikaci splňuje tyto požadavky a že H. Preindl začal studium zubního lékařství dne 7. září 2004 a ukončil jej dne 8. ledna 2013 a studium všeobecného lékařství začal dne 21. března 2006 a ukončil jej 20. srpna 2014.
- 17 S ohledem na tyto informace ministerstvo odmítlo uznat H. Preindlovi doklad o odborné kvalifikaci umožňující mu vykonávat povolání „všeobecného lékaře“ v Itálii s odůvodněním, že směrnice 2005/36 nestanoví, že dotyčná osoba může současně absolvovat dvě odborné přípravy.
- 18 Hannes Preindl podal žalobu k Tribunale amministrativo regionale del Lazio (regionální správní soud pro Lazio, Itálie), přičemž tvrdil, že odmítnutí ministerstva je v přímém rozporu se zásadou automatického uznávání dokladů o dosažené kvalifikaci lékařů zakotvenou v článku 21 směrnice 2005/36. Dotyčný dodal, že tím, že rakouská lékařská komora vydala příslušné osvědčení, byly minimální požadavky na odbornou přípravu uvedené v čl. 21 odst. 1 směrnice 2005/36 a upřesněné v článku 24 téže směrnice výslovně uznány za splněné v případě studijního programu, který absolvoval.
- 19 Tribunale amministrativo regionale del Lazio (regionální správní soud pro Lazio) žalobě vyhověl. Ministerstvo podalo odvolání k Consiglio di Stato (Státní rada, Itálie). Podle názoru ministerstva stanoví směrnice 2005/36 kogentní požadavky na odbornou přípravu, jejichž splnění musí zajistit členské státy za účelem udělení dokladu o dosažené základní lékařské kvalifikaci. Má za to, že v tomto ohledu článek 24 směrnice konkrétně stanoví, že celková doba základní lékařské odborné přípravy zahrnuje nejméně šest let studia nebo 5 500 hodin teoretické a praktické výuky na vysoké škole nebo pod dohledem vysoké školy. Domnívá se, že v projednávaném případě byly mnohé zkoušky složené H. Preindlem současně zohledněny pro vydání jak dokladu o odborné kvalifikaci zubního lékaře, tak dokladu o odborné kvalifikaci všeobecného lékaře. Tento postup je podle ministerstva postupem stanoveným ve vnitrostátním právu v Rakousku, avšak je přímo v rozporu s ustanoveními směrnice 2005/36 a kromě toho s sebou nese nerovné zacházení spočívající ve významné diskriminaci, k níž dochází mezi rakouskými státními příslušníky a státními příslušníky jiných členských států Evropské unie, včetně Italské republiky, v níž je výslovně zakázáno zapsat se současně na dva studijní programy.
- 20 Předkládající soud má za to, že rozvolněná odborná příprava je odvozena z možnosti současně absolvovat více vysokoškolských studijních programů a navzdory automatickému uznávání odborných kvalifikací ve smyslu článků 21 a 24 směrnice 2005/36 si klade otázku, zda taková odborná příprava splňuje minimální požadavky stanovené v článku 24 a v příloze V této směrnice. V případě, že tomu

tak je, se tento soud zabývá také otázkou, zda členský stát, kterému je podána žádost o uznání dokladů o dosažené kvalifikaci, má právo ověřovat, zda rozvolněná odborná příprava absolvovaná v domovském členském státě skutečně odpovídá minimální odborné přípravě upravené těmito ustanoveními.

- 21 Za těchto podmínek se Consiglio di Stato (Státní rada) rozhodla přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

- „1) Ukládají články 21, 22 a 24 směrnice [2005/36] členskému státu, ve kterém platí povinnost řádné odborné přípravy a s tím související zákaz současně se zapsat na dva vysokoškolské studijní programy, povinnost automaticky uznávat doklady o dosažené kvalifikaci, které byly v domovském členském státě uděleny současně nebo v obdobích, která se částečně překrývají?
- 2) V případě kladné odpovědi, je možné čl. 22 písm. a) a článek 21 směrnice [2005/36] vykládat v tom smyslu, že orgánu členského státu, od kterého se uznání žádá, se nicméně umožňuje, aby ověřil, zda je splněna podmínka, že celková délka, úroveň a kvalita takové odborné přípravy nejsou nižší než v případě řádné odborné přípravy?“

K předběžným otázkám

Úvodní poznámky

- 22 Jak bylo uvedeno v bodě 20 tohoto rozsudku, předkládající soud má za to, že z okolností, že jmenovaný absolvoval současně několik vysokoškolských studijních programů, lze rozumně vyvodit, že se jednalo o rozvolněnou vysokoškolskou odbornou přípravu.
- 23 Evropská komise, jakož i španělská a rakouská vláda naproti tomu uvádějí, že současné absolvování dvou studijních programů nutně nevylučuje, že tyto studijní programy odpovídají řádné odborné přípravě.
- 24 V tomto ohledu je třeba připomenout, že na jedné straně v rámci spolupráce zavedené článkem 267 SFEU nepřísluší Soudnímu dvoru, nýbrž vnitrostátnímu soudu, aby zjistil skutečnosti, které vedly ke sporu, a vyvodil z nich důsledky pro rozhodnutí, které má vydat. Na straně druhé Soudní dvůr musí vzít v rámci rozdělení pravomocí mezi něj a vnitrostátní soudy v úvahu skutkový a legislativní kontext, do něhož jsou předběžné otázky zasazeny, který vyplývá z předkládacího rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. června 2018, Scotch Whisky Association, C-44/17, EU:C:2018:415, bod 24 a citovaná judikatura).
- 25 Je tudíž třeba uvést, že i když tvrzení Komise, jakož i španělské a rakouské vlády není patrně *a priori* zcela nepravděpodobné, budou předběžné otázky zkoumány s přihlédnutím ke skutečnostem, jak je vyložil předkládající soud.

K první otázce

- 26 Podstatou první otázky předkládacího soudu je, zda články 21, 22 a 24 směrnice 2005/36 musí být vykládány v tom smyslu, že ukládají členskému státu, jehož právní předpisy stanoví povinnost řádné odborné přípravy a zákaz současně se zapsat ke dvěma odborným přípravám, povinnost automaticky uznávat doklady o dosažené kvalifikaci vydané v jiném členském státě po ukončení odborných příprav, které se částečně překrývají.

- 27 V tomto ohledu je třeba připomenout, jak vyplývá z bodu 19 odůvodnění směrnice 2005/36, že pokud jde mimo jiné o povolání lékaře a zubního lékaře tato směrnice stanoví systém automatického uznávání dokladů o dosažené kvalifikaci na základě koordinovaných minimálních požadavků na odbornou přípravu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. dubna 2014, *Ordre des architectes*, C-365/13, EU:C:2014:280, bod 20).
- 28 Článek 21 odst. 1 směrnice 2005/36 týkající se zásady automatického uznávání tedy stanoví, že každý členský stát uznává mimo jiné doklady o dosažené kvalifikaci zajišťující přístup k odborným činnostem lékaře se základní odbornou přípravou a zubního lékaře uvedené v příloze V bodech 5.1.1 a 5.3.2 této směrnice, které splňují minimální požadavky na odbornou přípravu uvedené v člancích 24 a 34 uvedené směrnice, a za účelem přístupu k odborným činnostem a jejich výkonu přiznává těmto dokladům na svém území stejné účinky, jako mají doklady o dosažené kvalifikaci, které sám vydává.
- 29 Článek 22 písm. a) směrnice 2005/36 kromě toho stanoví, že pokud jde o některé odborné přípravy, včetně základní lékařské odborné přípravy lékaře a odborné přípravy v oboru zubního lékařství, uvedené v člancích 24 a 34 této směrnice, mohou členské státy povolit rozvolněnou odbornou přípravu za podmínek stanovených příslušnými orgány těchto členských států, pokud není celková délka, úroveň a kvalita takové odborné přípravy nižší než v případě řádné odborné přípravy.
- 30 Nakonec je třeba uvést, že žádné z ustanovení uvedené směrnice nebrání tomu, aby členské státy povolily zapsat se současně k několika odborným přípravám.
- 31 Uznávání dokladů o dosažené kvalifikaci, včetně mimo jiné dokladu o dosažené kvalifikaci lékaře se základní odbornou přípravou a dokladu o dosažené kvalifikaci zubního lékaře, je automatické a nepodmíněné v tom smyslu, že ukládá členským státům povinnost uznat rovnocennost dokladů o dosažené kvalifikaci uvedených ve směrnici 2005/36, aniž mohou vyžadovat od dotyčných osob splnění jiných požadavků, než jsou požadavky stanovené v této směrnici. Toto uznávání spočívá ve vzájemné důvěře členských států v to, že doklady o dosažené kvalifikaci vydané v jiných členských státech jsou dostatečné, přičemž tato důvěra je založena na systému odborných příprav, jejichž úroveň byla stanovena společnou dohodou (obdobně viz rozsudek ze dne 19. června 2003, *Tennah-Durez*, C-110/01, EU:C:2003:357, bod 30).
- 32 Na první otázku je tudíž třeba odpovědět tak, že články 21, 22 a 24 směrnice 2005/36 musí být vykládány v tom smyslu, že ukládají členskému státu, jehož právní předpisy stanoví povinnost řádné odborné přípravy a zákaz současně se zapsat ke dvěma odborným přípravám, povinnost automaticky uznávat doklady o dosažené kvalifikaci uvedené v této směrnici a vydané v jiném členském státě po ukončení odborných příprav, které se částečně překrývají.

K druhé otázce

- 33 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda článek 21 a čl. 22 písm. a) směrnice 2005/36 musí být vykládány v tom smyslu, že hostitelský členský stát může ověřit splnění podmínky, aby celková délka, úroveň a kvalita rozvolněné odborné přípravy nebyla nižší než v případě řádné odborné přípravy.
- 34 Jak již bylo uvedeno v bodech 28 a 29 tohoto rozsudku, články 21 a 22 směrnice 2005/36 stanovují vzájemné uznávání dokladů o dosažené kvalifikaci lékaře a zubního lékaře a povolují členským státům, aby upravily rozvolněnou lékařskou odbornou přípravu a rozvolněnou přípravu v oboru zubního lékařství v souladu s některými požadavky. Odpovědnost za zajištění toho, aby jak kvalitativní, tak kvantitativní požadavky na odbornou přípravu stanovené směrnicí 2005/36 byly v plném rozsahu, však zcela nese příslušný orgán členského státu, který vydává doklad o dosažené kvalifikaci (obdobně viz rozsudek ze dne 19. června 2003, *Tennah-Durez*, C-110/01, EU:C:2003:357, bod 56).

- 35 Tento orgán musí vykonávat své pravomoci s přihlédnutím ke skutečnosti, že doklady o dosažené kvalifikaci umožní jejich držitelům pohybovat se ve všech členských státech Evropské unie a vykonávat v nich povolání na základě automatického a nepodmíněného uznávání těchto dokladů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. června 2003, Tennah-Durez, C-110/01, EU:C:2003:357, bod 56), které spočívá – jak bylo připomenuto v bodě 31 tohoto rozsudku – na vzájemné důvěře členských států v to, že doklady o dosažené kvalifikaci vydané v jiných členských státech jsou dostatečné.
- 36 V tomto ohledu lze uvést, že takový systém automatického a nepodmíněného uznávání dokladů o dosažené kvalifikaci, jako je systém upravený v článku 21 směrnice 2005/36, by byl vážně ohrožen, pokud by členské státy mohly podle vlastního uvážení zpochybnit podloženost rozhodnutí příslušného orgánu jiného členského státu vydat uvedený doklad o dosažené kvalifikaci (obdobně viz rozsudek ze dne 19. června 2003, Tennah-Durez, C-110/01, EU:C:2003:357, bod 75).
- 37 Avšak uznávání dokladů o dosažené kvalifikaci zůstává nadále automatické a nepodmíněné, pokud domovský členský stát vydá doklad o dosažené kvalifikaci po absolvování základní lékařské odborné přípravy nebo odborné přípravy v oboru zubního lékařství zajištěné v souladu s čl. 22 písm. a) směrnice 2005/36. V tomto kontextu je rovněž na příslušných orgánech domovského členského státu, a nikoli na příslušných orgánech hostitelského státu, aby zajistily, že celková délka, úroveň a kvalita rozvolněných odborných příprav nebude nižší než v případě řádné odborné přípravy, a obecně, že budou zcela splněny veškeré požadavky stanovené směrnicí 2005/36.
- 38 Jen pro úplnost je třeba zdůraznit, že čl. 50 odst. 2 směrnice 2005/36 umožňuje hostitelskému členskému státu, aby v případě důvodných pochybností požadoval od příslušných orgánů členského státu potvrzení o pravosti osvědčení a dokladů o dosažené kvalifikaci vydaných v tomto jiném členském státě a případně potvrzení o tom, že oprávněná osoba splňuje pro povolání uvedená v této směrnici minimální požadavky na odbornou přípravu podle uvedené směrnice.
- 39 Takový prostředek ostatně umožňuje hostitelskému členskému státu, aby se ujistil, že osvědčení a doklady o dosažené kvalifikaci, které mu byly předloženy, mohou být automaticky a bezpodmínečně uznány (obdobně viz rozsudek ze dne 19. června 2003, Tennah-Durez, C-110/01, EU:C:2003:357, bod 76).
- 40 Pokud studijní program splňuje požadavky na odbornou přípravu stanovené směrnicí 2005/36, což přísluší ověřit orgánu členského státu, který vydává doklad o dosažené kvalifikaci, orgány hostitelského členského státu nemohou odmítnout uznání tohoto dokladu o dosažené kvalifikaci. Okolnost, že dotyčná osoba absolvovala rozvolněnou odbornou přípravu podle čl. 22 písm. a) této směrnice nebo současně několik studijních programů, či během období, která se částečně překrývají, není v tomto ohledu relevantní, jestliže jsou splněny požadavky na odbornou přípravu stanovené uvedenou směrnicí.
- 41 Vzhledem k výše uvedenému je třeba na druhou otázku odpovědět tak, že článek 21 a čl. 22 písm. a) směrnice 2005/36 musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby hostitelský členský stát ověřoval splnění podmínky, že celková délka, úroveň a kvalita rozvolněné odborné přípravy nejsou nižší než v případě řádné odborné přípravy.

K nákladům řízení

- 42 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

- 1) **Články 21, 22 a 24 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací musí být vykládány v tom smyslu, že ukládají členskému státu, jehož právní předpisy stanoví povinnost řádné odborné přípravy a zákaz současně se zapsat ke dvěma odborným přípravám, povinnost automaticky uznávat doklady o dosažené kvalifikaci uvedené v této směrnici a vydané v jiném členském státě po ukončení odborných příprav, které se částečně překrývají.**
- 2) **Článek 21 a čl. 22 písm. a) směrnice 2005/36 musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby hostitelský členský stát ověřil splnění podmínky, že celková délka, úroveň a kvalita rozvolněné odborné přípravy nejsou nižší než v případě řádné odborné přípravy.**

Podpisy.